

andre Luger. Direktøren erklærede, at de skulde faa 2 Mand til den næste Morgen, men Arbejderne foretrak at gaa straks. Det er naturligvis en udæskende Optræden. Paa den anden Side maa man ogsaa erkende, at Arbejdsgivernes Syn paa Forholdet maa være det, at en endogsaa langvarig Strejke i Havnen ikke vil være absolut skæbnsvanger for vort Samfund, thi ellers vilde de naturligvis ikke have ladet Strejken træde i Kraft for en saadan Bagatels Skyld.

Ministeriet søgte at bringe Forhandlingerne i Gang i denne Sag og indledede det med et Møde i Justitsministeriet Torsdag den 4. September. Ved dette Møde førtes der en lang Forhandling, som ganske naturligt ikke bragte noget Resultat. Fredag den 5. September holdt saa Dansk Transportarbejderforbund sit Bestyrelsesmøde, og derfra fik jeg Meddelelse om, at man nu var villig til at gaa i Arbejde, saa snart Forhandlingerne var paabegyndte. Altsaa: man vilde genoptage Arbejdet, blot Forhandlingerne var paabegyndte, og man vilde saa arbejde, medens Forhandlingerne førtes. Dette syntes mig at være et Grundlag, man kunde forhandle paa, og jeg sammenkaldte til et nyt Møde Lørdag den 6. September. Her gik Arbejdsgiverne i Virkeligheden ind paa det Forslag, som Dansk Transportarbejderforbunds Bestyrelse selv havde stillet, og de gav endogsaa Dansk Transportarbejderforbund en yderligere Indrømmelse, idet Arbejdsgiverne ikke alene gik ind paa at forhandle med Dansk Transportarbejderforbund, men ogsaa paa at paabegynde Forhandlingerne straks, inden Arbejdet var genoptaget, og de gav endogsaa Arbejderne et Resultat paa Forhaand paa et enkelt Punkt, idet de gjorde den Indrømmelse, at hvad man blev enig om ved Slutningen af de Forhandlinger, der skulde føres, skulde faa tilbagevirkende Kraft fra den Dag, Arbejdet genoptoges, og man havde da gode Grunde til at tro, at Dansk Transportarbejderforbunds Bestyrelse, naar den gik til sin Generalforsamling, var saa vel udrustet, at denne Generalforsamling maatte kunne billige det. Det skete imidlertid ikke, idet Havnearbejderne Mandag den 8. September forkastede deres egen Bestyrelses Beslutning med 1 062 Stemmer mod 569. Men det er altsaa ikke mere end Halvdelen af Forbundets Medlemmer, der har stemt, idet der, som det meget rigtigt blev sagt af den ærede Ordfører for Forespørgerne (J. C. Christensen), er 3 000 Medlemmer. Deri saa det ærede Medlem — og det kan

han have Ret i — megen Slaphed fra de gode Havnearbejderes Side. Men der kan dog ogsaa deri være Grund til at nære noget Haab, og efter Udtalelser, som Formanden for Dansk Transportarbejderforbunds Bestyrelse har fremsat i Dag i „Social-Demokraten“, synes jeg, at der kan skimtes en Mulighed for at naa et Resultat ved kommende Forhandlinger.

Hvad enten nu dette Haab lader sig realisere eller ej, maa man dog misbillige den Adfærd, Havnearbejderne har udvist, men vi bør ikke lade os bringe ud af Fatning, og vi bør ikke gaa til at anvende ophidsende Metoder for at bekæmpe dem, thi det kunde let føre til, at de, der har noget at tage, kom til at tage mere end de Havnearbejdere derude, som ikke har saa forfærdelig meget at risikere. Jeg tror, at man i Tider som disse, hvor vi faar Sporene af en Verdensbevægelse ind over vort Samfund, skal passe paa at optræde roligt og fattet i Bekæmpelsen af de onde Følger af denne Verdensbevægelse, men vel vogte os for paa nogen Maade at optræde overfor de urolige Bevægelser, som kommer op, paa en saadan Maade, at det virker til yderligere Ophidselse. Jeg har ogsaa det gode Indtryk, at Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, som i disse Forhandlinger staar som den anden Part, har den Opfattelse, at dens Organisation er i udmærket Orden, og at store Midler er til dens Raadighed, og at den er saa stærk, at den besidder den rolige Fatning, som skal til, for at man kan vise Maadehold selv overfor Modstandere, som udæsker, og jeg tror, det er meget godt, at vi andre følger i det Spor og glæder os; saa længe Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening holder sig i det Spor.

Efter at Mødet havde forkastet det Forslag, som Bestyrelsen havde stillet, har jeg tilskrevet Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening, Københavns Frihavns-Aktielskab og Det Forenede Dampskibsselskab saaledes:

„Fra Dansk Transportarbejder-Forbund har jeg modtaget følgende:

„Ved en af vort Forbund i Gaar den 8. September afholdt Generalforsamling blev det i Statsministeriet i Lørdags vedtagne Forslag om Arbejdets Genoptagelse ved Havnen forkastet. Idet 1 062 stemte imod og kun 569 for Forslaget. Saaledes foranlediget undlader vi ikke at henlede Hr. Statsministerens Opmærksomhed paa, at vi fremdeles er villige til Forhandling, men ifølge den Beslutning, vor General-